

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Θ.

S U M M A R I U M.

Deos ad concilium vocatos vetat Iuppiter neutri populo in acie adesse, curruque vehitur ad Idam (1-52). Inde prospicit mane dubia victoria pugnantes exercitus, deinde fortunis eorum fatali lance pensitatis, deiectisque fulminibus, exitia Achivis portendit (53-77). Iis, usque ad munimenta compulsis, adiutorem Neptunum Iuno frustra expetit; mox inclamando animos reddit Agamemno, et propitium Iovem ostentum significat (78-250). Iam Achivi, aliquamdiu superiores, novo impetu repellunt Troianos, quorum multos sagittis configit Teucer, vicissim ab Hectore vulneratus (251-334). Rursus in fugam vertuntur Achivi, quum Iuno et Minerva auxilii ferendi causa Troiam proficisci parant; sed conspectas statim ex monte Iuppiter per Irim reiicit (335-437). Ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri obiurgatione incessit, Achivis etiam maiores clades in crastinum diem minatur (438-484). Finita ob noctem dimicatione, habitaque concione, Troiani victores in ipso proelii loco excubias obsidionis instituunt, atque, ut insidias hostibus aut navigationem praecludant, crebros per urbem campumque ignes accendunt (485-565).

I Δ

Ἦτος μὲν καὶ
Ζεὺς δὲ θεῶν
ἐπιπέσει καὶ
αὐτοῦ δὲ σφ
Κένουρα
οὐδ' ἔτι
μπε τις οὐ
περὶ τὰς διὰ
ἀνεί, οὐδ'
ὡ δ' αὖ ἐπ'
ἔδον ἢ
πληγὴς οὐ
ἢ μιν ἐλαῖν
τῆς μάλ',
ἔδου σὺν
τοῦτον ἔπερ
γνώσει ἔπει

.1. 6011

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Θ.

Κόλος μάχη.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαν·
Ζεὺς δὲ θεῶν ἄγορὴν ποιήσατο τερπικέραννος
ἄκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοιο.
αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·

Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοί, πᾶσαι τε θείαιαι, 5
ὄφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσῃν
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.

ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον, ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε·

ἢ μιν ἐλὼν ῥήψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
τῆλε μάλ', ἧχι βράθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον·
ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15
τόσπον ἔνερθ' Αἴδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσει' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.

- εἰ δ', ἄγε, πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
 σειρήν χρυσεῖην ἔξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,
 20 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοί, πᾶσαι τε θείαιαι·
 ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἔξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν', ὑπατον μήστωρ, οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλομι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαμι, αὐτῇ τε θαλάσῃ·
- 25· σειρήν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
 δησαίμην· τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμι θεῶν, περὶ τ' εἰμ' ἀνθρώπων.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
- 30 ὅπρ' δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπάτε κρείοντων,
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἱ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
- 35 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
- Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 40 πρόφροني μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.
- Ὡς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκειτο χαλκόποδ' ἵππῳ,
 ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε·
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην, εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
- 45 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Ἴδην δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Γάργαρον, ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις·
ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
λύσας ἔξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν. 50
αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο, κύνει γαίῳν,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο, 55
πανρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὡς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
χραιοὶ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρό γυναικῶν.
πᾶσαι δ' ὠίγγυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ' ἵππηές τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἴκοντο, 60
σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' αἶμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν,
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

Ἄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός.
ἦμος δ' Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ εἵττανε τάλαντα·
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 70
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν, ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
[αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἔξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἀερόθεν.]
αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75

ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

Ἐνθ' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν, οὐτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δὺ Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·

80 Νέστωρ δ' οἷος ἔμιμνε Γεθήριος, οὔρος Ἀχαιῶν,
οὔτι ἐκῶν, ἀλλ' ἵππος εἰείρετο· τὸν βάλεν ἰῶ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠΰκόμοιο,
ἄκρην κακ κορυφῆν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καιρίον ἐστίν.

85 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ·
σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῶ.

ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
φασγάνῳ αἴσσων, τόφρ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχμόν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες,

90 Ἐκτορα. καὶ νῦ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
πῆ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὡς ἐν ὁμίλῳ;

95 μήτις τοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πήξῃ·
ἀλλὰ μὲν, ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδείδης δ', αὐτὸς περ ἑὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη·

100 στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί·

σὴ δὲ βίη λέλνται, χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ὀπάζει·

ἠπεδανὸς δὲ νῦ τοι θεράπων, βραδέες δὲ τοι ἵπποι.

ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὄχέων ἐπιβήσῃο, ὄφρα ἴδῃαι, 105
 οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
 οὓς ποί' ἄπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστωρε φόβοιο.
 τούτω μὲν θεράποντε κομείτων· τώδε δὲ νῶϊ
 Τρῳσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ 110
 εἴσεται, ἢ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε Γεργήνιος ἵππότης Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
 ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην· 115
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠνία σιγαλόεντα,
 μᾶστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γένοντο.
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ἠνίοχον θεράποντα,
 υἷον ὑπερθύμου Θηβαίου, Ἠνιοπῆα, 120
 ἵππων ἠνί' ἔχοντα, βάλε στήθος παρὰ μαζόν·
 ἤριπε δ' ἐξ ὄχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὐθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνίοχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀγνύμενός περ ἑταίρου, 125
 κείσθαι· ὁ δ' ἠνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵππῳ δευέσθην σημάντορος· αἴψα γάρ εὔρεν
 Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκνύοδων ἐπέβησε, δίδου δὲ οἱ ἠνία χερσίν.

Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο· 130
 καὶ νῦ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἦν' τε ἄρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 βροντήσας δ' ἄρα δεινόν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,

- καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδης ἦκε χαμᾶζε·
 135 δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θεοῖο καιομένοιο·
 τῷ δ' ἵππῳ δείσαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφιν.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἠρία σιγαλόεντα·
 δεῖσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 Τυδεΐδη, ἄγε δ' αὐτε, φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους
 140 ἢ οὐ γινώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ' ἔπειτ' ἀλήκη;
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει,
 σήμερον· ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλησιν,
 δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 145 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἐκτωρ γὰρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρῳαῖσσι ἀγορεύων·
 Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος ἴκετο νῆας.
 150 ὣς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν!
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότητα Νέστωρ
 ὦ μοι, Τυδεὸς υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες!
 εἶπερ γὰρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῳᾶες καὶ Δαρδανίῳνες,
 155 καὶ Τρῳῶν ἄλοχοι μεγαθύμων, ἀσπιστάων,
 τάων ἐν κονίησι βάλεις θαλεροῦς παρακοίτας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους·
 αὐτὶς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῳᾶές τε καὶ Ἐκτωρ
 ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
 160 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Τυδεΐδη, πέρι μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπῳλοι
 ἔδρη τε κρέασίν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάεσσιν·

νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.

ἔρρε, κακὴ γλήρη! ἐπεὶ οὐκ, εἴξαντος ἐμεῖο,

πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναικας

ἄξιεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.

165

Ὡς φάτο· Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,

ἵππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων κτύπε μητίετα Ζεὺς,

σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.

170

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·

Τρῶες καὶ Λύκοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,

ἄνερες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!

γιγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων

νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἅτάρ Δαναοῖσί γε πῆμα·

νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο,

ἄβλήχρ', οὐδενόςωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἄμὸν ἐρύξει·

ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρουκτῆν.

ἄλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι γένωμαι,

μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηϊοιο γενέσθω,

ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς.

[Ἀργείους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.]

175

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·

Ξάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἴθων Λάμπε τε δῖε,

νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν

Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,

ὑμῖν παρὸς προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,

[οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,]

ἢ ἐμοί, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.

ἄλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, αἶ κε λάβωμεν

185

190

ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἔκει,
 πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν·
 αὐτὰρ ἄπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 195 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἑφαιστός κάμε τεύχων.
 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐλποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτονοχί νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος. — Νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
 σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·
 200 καὶ ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεὸν, ἀντίον ἠΐδα·

Ὡ πόποι, ἔννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶδ' ἀνάγουσιν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφισι βούλεο νίκην.
 205 εἶπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,
 Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυνέμεν εὐρύοπα Ζῆ-
 ν', αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἔννοσίγαιον·
 Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!

210 οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺν φέρτερός ἐστιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 215 εἰλομένων· εἶλει δὲ θοῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 καὶ νύ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω νῆας εἵσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
 αὐτῷ ποιπνύσαντι, θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.

220 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,

πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
 στή δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νῆϊ μελαίνῃ,
 ἣ ὅ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε·
 [ἤμῃν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
 ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοί ὅ' ἔσχατα νῆας εἵσας 225
 εἶρυσαν, ἠγορήη πίσννοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·]
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·

Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί!
 πῆ ἔβαν εὐχῶλαι, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἀριστοί,
 ἄς, ὅπότε ἐν Δήμῳ, κενεαυχέες ἠγοράασθε, 230
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,

Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ; νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἀξιοί εἶμεν.
 [Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.] 235

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῆδ' ἄτη ἄσασας, καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμόν
 νῆϊ πολυκλήϊδι παρελθέμεν, ἐνθάδε ἔρῶν·
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρί' ἔκηα, 240
 ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.

ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικροήηνον ἐέλθωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.

Ὡς φάτο· τὸν δὲ πατήρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα· 245
 νεῦσε δὲ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι.

αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρόν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρόν,

250 ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέξεσκον Ἀχαιοί·
οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ', ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.

Ἐνθ' οὔτις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἑόντων,
εὔξατο Τυδείδαο πάρος σχήμεν ὠκίας ἵππους,

255 τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι·
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

260 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος·
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, Θούριον ἐπιειμένοι ἀλκὴν·
τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος,
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ·

265 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων·
στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.

ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὄγ' ἦρωσ
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἴστευσας ἐν ὀμίλῳ

270 βεβλήκειν, ὁ μὲν αὐθι πεσῶν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν.
αὐτὰρ ὁ αὐτὶς ἰὼν, παῖς ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκεν
εἰς Αἴανθ'· ὁ δὲ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαιινῷ.

Ἐνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;

Ὄρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὄρμενον ἦδ' Ὄφελέστην,

275 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.

[πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πούλυβοτείρῃ.]

τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

ιόξον ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φύλαγγας·
 στή δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 280

Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἴ κέν τι φῶς Δαναοῖσι γένηαι,
 πατρί τε σὺ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔοντα,
 καὶ σε, νόθον περ ἔοντα, κομίσσατο ὧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τόν, καὶ τηλόθ' ἔοντα, εὐκλείης ἐπίβησον. 285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἴ κέν μοι δῶη Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη,
 Ἴλιον ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ προσβήϊον ἐν χερσὶ θήσω,
 ἢ τρίποδ', ἢ ἑ δύω ἵππους ἀντοῖσιν ὄχεσφιν, 290
 ἢ ἑ γυναιῶν, ἢ κέν τοι ὄμον λέχος εἰσαναβαίνοι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 Ἀτρεΐδη κύνδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν,
 πᾶνομαι· ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτούς, 295
 ἔκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 ὀκτῶ δὴ προέηκα τανυγλώχινας οἰστούς,
 πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν Ἀρηϊθῶν αἰζήων·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κίνα λυσσητῆρα.

Ἦ ῥα, καὶ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν 300
 Ἔκτορος ἀντικρῦ, βαλέειν δέ ἐἴετο θυμός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 υἷον ἐν Προιάμοιο, κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ·
 τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκνῖα θεῆσιν. 305
 μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ,
 καρπῶ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῆσιν·

ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεύκρος δ' ἄλλον οἷστίον ἀπὸ νευρῆφιν ἵαλλεν

- 310 Ἐκτορος ἀντικρῦ, βαλέειν δέ εἴετο θυμός.
 ἀλλ' ὄγε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἠνιοχῆα,
 ἰέμενον πόλεμόνδε, βάλε στήθος παρὰ μαζόν·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
- 315 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἐκτορα δ' αἶνόν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρον·
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἔοντα,
 ἵππων ἔρι' ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
- 320 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ·
 βῆ δ' ἰθύς Τεύκρου, βαλέειν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει.
 ἦτοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οἷστίον,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῆ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἐκτώρ
- 325 ἀνερόντα, παρ' ὤμων, ὅθι κληῖς ἀποέργει
 ἀνχένα τε στήθος τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,
 τῆ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρίοντι·
 ῥῆξε δὲ οἱ νευρῆν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ·
 σιῆ δὲ γνῦξ ἐριπῶν, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός·
- 330 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτιο πεσόντος,
 ἀλλὰ θεῶν περιβῆ, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μημιστεύς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
- 335 Ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν.
 οἱ δ' ἰθύς τάφροιο βαθείης ὤσαν Ἀχαιοὺς·

Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένει βλεμεαίνων.
 ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺς ἀγρίου ἢ λέοντος
 ἄπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλισσόμενόν τε δοκεύει· 340

ὡς Ἐκτωρ ὠπάζε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστανον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν·
 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.

Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
 Πορροῦς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιοῦ Ἄρης.
 Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 350

ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
 ὄλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὑστάτιόν περ;
 οἱ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῆ· ὃ δὲ μαινεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς, 355
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 καὶ λίην οὐτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ πατὴρ οὐμός φρεσὶ μαινεται οὐκ ἀγαθῆσιν, 360
 σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις νῖον
 τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρουσθῆος ἀέθλων.
 ἦτοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365

- εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδε ἐνὶ φρεσὶ πενκαλίμησιν,
 εὐτέ μιν εἰς Αἶδαο πυλάρταο προὔπεμψεν,
 ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύναι στυγεροῦ Αἶδαο·
 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 370 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θετίδος δ' ἐξήνυσε βουλάς,
 ἢ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 ἔσται μάν, ὅτ' ἂν αὐτὴ φίλην Γλανκώπιδα εἶπη.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυσε μώνυχας ἵππους,
 375 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
 εἰ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἐκτωρ,
 γηθήσει προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύναις ἢ δ' οἰωνοὺς
 380 δημῶν καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἢ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπνυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 385 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσεται· λάξετο δ' ἔγχος
 390 βριθύν, μέγα, στιβαρόν, τῶ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίει ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠραι,
 395 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε,

ἤμην ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἣδ' ἐπιθεῖναι. 395

τῆ ῥα δι' αὐτάων κεντροηκεῖας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεν ἐπεὶ ἶδε, χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς·

Ἴριω δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·

Βάσκη ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην

ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400

ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

γυῖώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους·

αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς

ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπητησι κεραυνός· 405

ὄφρ' εἰδῆ Γλανκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχῃται.

Ἥρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, οὐδὲ χολοῦμαι·

αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ,τι νοήσω.

Ὡς ἔφατ'· ᾧστο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·

βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων ἐς μακρὸν Ὀλύμπον. 410

πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο

ἀντομένη κατέρυκε· Διὸς δὲ σφ' ἔννεπε μῦθον·

Πῆ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;

οὐκ ἔαα Κρονίδης ἐπαμυνόμεν Ἀργείοισιν.

ᾧδε γὰρ ἠπεῖλησε Κρόνου παῖς, εἰ τελέει περ· 415

γυῖώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,

αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς

ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπητησι κεραυνός·

ὄφρ' εἰδῆς, Γλανκῶπις, ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχῃται. 420

Ἥρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται, οὐδὲ χολοῦται·

αἰεὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ,τι νοήσῃ.

ἀλλὰ σὺγ', αἰνοτάτη, κύνον ἀδδεδές, εἰ ἔτεόν γε

τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεΐραι.

425 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις·
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
ναῖ ἐῷ Διὸς ἄντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.

430 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
ὅς κε τύχη· κείνος δέ, τὰ ἄ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Τρῶσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικὲς.

Ἦς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους,
τῆσιν δ' Ἦραι μὲν λῦσαν καλλιτροίχας ἵππους·
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίησι κάρησιν·
435 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐταὶ δὲ χρυσεοῖσιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον
μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμημένοι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατήρ Ἴδηθεν εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
Οὐλυμπόνδε δίακε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.

440 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λίτα πετάσσας.
αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔξετο· τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζει Ὀλυμπος.
αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη

445 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἔρεοντο·
αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἶνὸν ἔθεσθε.

450 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
οὐκ ἂν με τρέψειαν, ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,

πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέριμνα ἔργα.
 ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῶ, 455
 ἄν εἰς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει. 460

Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηΐδα·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 εὖ νῦ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνό·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται. 465

[ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ὀνήσει,
 ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470
 ὄψαι, αἶψ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὴν στρατὸν αἰχμητῶν.
 οὐ γὰρ πρὶν πόλεμον ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα.

[ἦματι τῷ, ὅτ' ἂν οἳ μὲν ἐπὶ πρόμνησι μάχωνται, 475
 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.]

ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νεῖατα πείραθ' ἴκηαι
 γαίης καὶ πόντιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 ἦμενοι, οὐτ' ἀνγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480
 τέρποντ', οὐτ' ἀνέμοισι, βαθύς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς·

οὐδ' ἦν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σευ ἔγωγε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
485 ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεΐδωρον ἄρουραν.
Τρωσὶν μὲν ὃ' ἀέκουσιν ἔδν φάος· αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίη, τρίλλιστος, ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
490 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπι δινήντηι,
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
ἔξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκουον,
τόν ὃ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
495 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης·
τῷ ὄγ' ἐρεισάμενος, ἔπεα Τρώεσσι μετήνδα·

Κέλνυτέ μεν, Τρώες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
νῦν ἐφάμην, νῆάς τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
ἄψ ἀπονοστήσειν προῦτ' Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
500 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ὄηγμῖνι θαλάσσης.
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
λύσαθ' ὑπέξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν·
505 ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε·
ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενεῖης
καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη·
510 μήπως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

φεύγειν ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἄσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι·
 ἀλλ' ὡς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ, ἢ ἔγχει ὀξύοντι,
 νηὸς ἐπιθρόσκων· ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος, 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων,
 παῖδας πρωθήβας, παλιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστν θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
 ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
 μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιῆς, εἰρημένος ἔστω·
 τὸν δ' ἦοῦς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 εὐχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν,
 ἐξελάαν ἐνθ' ἐνδε κύνας Κηρεσσιφορήτους.
 [οὓς Κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.]
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς·
 πρωτὶ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες, 530
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἴσομαι, εἴ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερός Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὐριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἴω,
 κείσεται οὐτηθεῖς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
 ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὐριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὡς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἦματα πάντα,

- 540 τιοίμην δ', ὡς τίει Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.
Ὡς Ἐκτώρ ἀγόρευ' ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
οἱ δ' ἵππους μὲν λύσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
- 545 ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
σιτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
[ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας.
κνίσσῃν δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
- 550 ἠδεῖαν· τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκαρες दाτέοντο,
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἰρή,
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.]
Οἱ δέ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλὰ.
- 555 ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαινήν ἄμφι σελήνην
φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ·
[ἐκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρῶνες ἄκροι,
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερῷάγῃ ἄσπετος
αἰθήρ,]
πάντα δὲ τ' εἶδεται ἄστρα· γέγηθε δὲ τε φρένα ποιμίν·
- 560 τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων,
Τρώων καιόντων, πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· παρ δὲ ἑκάστῳ
εἶατο πεντήκοντα, σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἔρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
- 565 ἐσταότες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρονον Ἥῳ μίμνον.